

[Frode Jakobsen.]

med til at undergrave begrebet „hædersgave“, ikke være med til at ødelægge hædersgaven for dem, som virkelig har fortjent den.

Per Federspiel: Jeg vil gerne takke hr. Frode Jakobsen for hans bemærkninger, som jeg fuldstændig kan slutte mig til. Der hersker i forbindelse med dette forslag om at uddele hædersgaver til folk, som ikke har noget som helst med hæder at gøre, en begrebsforvirring, som jeg oprigtig talt synes at regeringen og flertallet, der har foreslået dette, skulle skamme sig over. Jeg forstår meget vel den ubændige trang til at strø penge i grams, men over for dem, der levede med livet i hænderne under besættelsen, og hvis efterladte — eller de selv, hvis de er invaliderede — har fået den anerkendelse af samfundet at modtage en hædersgave, er det en fornærmelse, at man nu vil tildele hædersgaver til aldeles tilfældige personer, der blev samlet op i en razzia på gaden — i mange tilfælde folk, som det danske politi ikke var i stand til at tage sig af. Det vil i virkeligheden sige, at enker, der i dag med stolthed hæver den hædersgave, som er tildelt dem, for fremtiden skal dele den med alfonser og lommetyve.

Jeg vil anbefale folketinget at tage velansættigheden i betragtning og lade være med at stemme for dette helt uanstændige forslag.

Poul Dam: Når man husker 1945 og var med på en beskeden plads i det politiske system, som gennemførte den oprindelige lovgivning, så kan man ikke andet end være enig i grundtankerne i det, som hr. Frode Jakobsen og hr. Per Federspiel her har sagt. Vi havde på det tidspunkt en klar opdeling mellem hædersgaver og erstatninger. Jeg er ikke uenig i, at der er brug for en social ydelse til de grupper, man nu vil tage med, men jeg vil gerne henstille, at man mellem anden og tredje behandling finder en anden form, hvorunder man kan yde en social bistand til de grupper, man her ville have taget med. Hædersgavebegrebet har måske overlevet sig selv, men vi gør det i hvert ingen tjeneste ved at udvide det, sådan som der her er tale om.

Albertsen: Jeg ved ikke, om jeg må have lov at sige, at den menneskelige hukommelse ofte kan synes kortere, end ønskeligt og behageligt er. Det forekommer mig nødvendigt at sige dette efter de indlæg, der nu er fremkommet fra medlemmer af den regering, som gennemførte den første lovgivning om det, vi her drøfter. Man gennemførte klart og bevidst en lovgivning, som kom til at omfatte mennesker, der ej heller kunne siges at have gjort sig fortjent til det, man nu ønsker at lægge i ordet hædersgave. Man lod denne lovgivning omfatte fra starten 3 kategorier, som ikke kunne få ret til en hædersgave, hvis dette ord skal tages med den betoning, som man her i dag ønsker at give det, nemlig politiet, gendarmene og de medlemmer af kommunistisk parti, der blev taget den 22. juni 1941. Det var alle 3 grupper, der alene blev deporteret som følge af deres tilknytningsforhold henholdsvis til deres erhverv og til den politiske gruppe, de tilhørte. Jeg skal overhovedet ikke kritisere, at man dengang gennemførte den lovgivning. Men jeg vil have lov at sige, at logikken slipper op allerede ved starten, når man nu ønsker at foretage en opsplittning og anlægge en ændret vurdering af udtrykket „hædersgave“.

Med særlig adresse til min partifælle hr. Frode Jakobsen må jeg sige, at jeg holdt ved første behandling på socialdemokratiets vegne en ordførertale, som hr. Frode Jakobsen har været med til at godkende, og ved denne lejlighed udtalte jeg klart ønsket om, at lovrevisionen kom til at gå ud over det, der var foreslået af ministeren, således at lovgivningen også kom til at omfatte de jøder, der blev deporteret til Theresienstadt, og jeg har endogså klart udtalt ønsket om, at de, der blev arresteret i forbindelse med razziaer, også kom ind under den kategori, som skulle hædres, og som skulle have et beløb. Derom ingen tvivl. Det kan man blot læse sig til, hvis man ikke havde lejlighed til at overvære det, der blev sagt.

Jeg vil gerne skænke min tidligere fangekammerat hr. Per Federspiel ordene om alfonser og lommetyve. Hr. Per Federspiel og jeg har delt lejr sammen med de mennesker, der karakteriseres på den måde, og det drejer sig måske nok i enkelte tilfælde om